

Е написано чрезъ Духа Божия, и є подарено
на човѣците, и чтението иако и да є мо-
жало да ти послужи за вѣчното благопо-
лъчие: но ты въ съкѣатъ си животъ не си
се погрѣшила да иако наложишъ содержаніето,
и искашъ сега да се справдѣващъ съ това,
че не знаешъ да читѣшъ. Яко бѣше ты ѿ
все сърдце тражила истинното благополъчие,
иако бѣше искрила Бога, то щѣше да намѣ-
ришъ среѣство, за да познаешъ содержаніе-
то на Библіата така, каквато си познала со-
держаніето на писмото ѿ любезнѣатъ ти
сънъ. Ты искришъ съната си, и се радиашъ
на нѣговото извѣстие, като положишъ пи-
смото мъ, и съ наслажденіе слушашъ изра-
женіето мъ на любовната камъ тѣве. Обаче ты
не искришъ Бога, и не се грижишъ да по-
слушашъ нѣцю за Него, да послушашъ за Нѣ-
говата безпредѣлна любовь камъ тѣве. Не
знаешъ колкъ те той искри, и въ тонъ пи-
смо на Библіата говори за своята си любовь,
коя то превосходи сеќий оумъ. Нѣговата
любовь є подрагоцѣнна ѿ сїко земно среѣ-
ство, и неграненна прекосходи матерната
любовь. Той самъ говори: Можели да
закорави жена та своёто си дѣти,